

לקוטי תורה • פרשת תזריע • מאמר 5

אדם כי יהיה בעור בשרו

”וכי יהיה בעור בשרו”

מוקדש לכבוד

מוקדש לכבוד הגאון המקובל רבי לוי יצחק שניאורסאהן זצ”ל

אבי הרבי, רבי לוי יצחק

LikuteiTorah.com

הפרשה החסידית

[/likuteitorah.com/he/likutei-torah/tazria/5](https://likuteitorah.com/he/likutei-torah/tazria/5)

אדם כי יהיה בעור בשרו. אדם הוא במדרגה גדולה לפי שהוא שלימו דכולא. פיי מפני שהוא כלול מכל

הבחי' חו"ג [חסד וגבורה] ורחמים וכל המדות והנהגות השייכות במי

"כאשר יהיה באדם בעור בשרו". אדם הוא מדרגה גדולה, משום שהוא "שלמות הכול". כלומר, הוא כולל את כל הבחינות: חסד, גבורה ורחמים, וכן את כל המדות ואת אופני ההנהגה השייכים למי

שהוא שליט ומושל בעולם משא"כ מי שהוא דבוק לבחי' א' בלבד או שתים אינו נק' אדם

שהוא שליט ומושל בעולם; ואילו מי שדבוק בבחינה אחת בלבד, או בשתי בחינות, אינו נקרא אדם,

כמו משה האיש איש האלקים אע"פ [אף על פי] שבחי' משה למעלה מעלה מ"מ בחי' אדם למעלה הימנו כמ"ש בזהר פ' תזריע דמ"ח ע"א והיינו מפני היות בו כל הדברים כו' ויוכל להעלות למעלה בעניינו ומעשיו.

כמו "משה האיש", "איש האלקים". אף שמדרגת משה גבוהה ביותר, מכל מקום מדרגת אדם גבוהה ממנו, כפי שנכתב בזהר, פרשת תזריע, דף מח, ע"א. והיינו משום שכל הדברים כלולים בו וכו', והוא יכול להעלות למעלה באמצעות עניינו ומעשיו,

ולהשפיל למטה וכל העולם תלוי בו (וע' ר"פ משפטים דצ"ד סע"ב [סוף עמוד ב]). ובמדרש ויקרא רבה ר"פ ב' ובקהלת ע"פ אדם אחד מאלף מצאתי אדם זה משה שבא לאלף דור כו')

ולהשפיל למטה, וכל העולם תלוי בו. (ועיין בזהר, תחילת פרשת משפטים, דף צד, סוף ע"ב; ובמדרש ויקרא רבה, תחילת פרק ב; ובמדרש קהלת על הפסוק "אדם אחד מאלף מצאתי": "אדם — זה משה, שבא לאלף דור" וכו').

והנה אדם הזה כשמוכשרין מעשיו ותיקן כל הדברים והבחי' שלמעלה יוכל להיות עדיין בעור בשרו בחי' התחתונה שבו לא נתברר הרע והפסולת ממנו ונולדים סימנים בגשמיות בבשרו שלא כדרך

והנה אדם זה, כאשר מעשיו ראויים והוא תיקן את כל הדברים והבחינות שלמעלה, עדיין ייתכן שב"עור בשרו" — המדרגה התחתונה שבו — הרע והפסולת לא נבררו, ונוצרים בבשרו סימנים גשמיים שלא כדרך

הטבע והם הנגעים שאינם מליחות המצויים כמ"ש הרמב"ם [הרבי משה בן מימון] שמצות נגעים אינו נהוג בזמננו זה אחר החורבן מפני שאינו מצויין כלל שיהי' [שיהיה] שינוי בבשר עצמו בלא שום ליחה שהרי הוא כמראה החמה עמוקה מן הצל וכו'

הטבע; והם הנגעים, שאינם באים מן הליחות המצויות. כפי שכותב הרמב"ם, מצוות הנגעים אינה נוהגת בזמן הזה, לאחר החורבן, משום שלא מצוי כלל שינוי בבשר עצמו בלא שום ליחה, שהרי הוא "כמראה החמה עמוקה מן הצל" וכו'.

אך מעשה נסים הם מפני שכרוחניות בעבודת ה' תיקן במעשיו ובירר הרע מן הטוב בכל הדברים רק פסולת שבסוף לכושיו עדיין לא נתברר

אלא שאלו מאורעות ניסיים, משום שכרוחניות, בעבודת ה', הוא תיקן במעשיו ובירר את הרע מן הטוב בכל הדברים; רק הפסולת שבקצה לכושיו עדיין לא נבררה.

לכן נולדו בבשרו וגם נגעים דברים גבוהים הן שאינו נקי טמא עד שיקראנו הכהן טמא וכשעדיין לא קרא לו שם טמא אין הנגעים בכלל טומאה

לכן הם נוצרו בבשרו. ועוד, הנגעים הם דברים נעלים, שהרי האדם אינו נקרא טמא עד שהכהן קורא לו טמא; וכל עוד [הכהן] לא קרא לו בשם "טמא", הנגעים אינם בכלל טומאה,

אלא אדרבה הם אורות עליונים רק שהם דינא קשיא דקדושה כדאיתא בע"ח [בעץ חיים] ע"ש (ועיין בהרמ"ז [בהרב משה זכות] ס"פ תזריע במ"ש והבן ענין גדול שאין טומאות הצרעת ככל שאר טומאות כו' ע"ש)

אדרבה, הם אורות עליונים, אלא שהם דין קשה של קדושה, כפי שמובא בעץ חיים, עיין שם. (ועיינו ברמ"ז על הזוהר, בסוף פרשת תזריע, על מה שכתב: "והבן ענין גדול שאין טומאות הצרעת ככל שאר טומאות" וכו', עיין שם.)

והובא אל אהרן הכהן שנתעלים ע"י הכהן שהוא חסד עילאה דרועא ימינא ויוכל להמתיק דינים כשאומר טהור מתטהרים הנגעים ונהפכו לטוב גמור ויש נגעים שלא יוכל הכהן להעלותם ולהמתיק [ולהמתיקם]

"והובא אל אהרן הכהן": הם מתעלים באמצעות הכהן, שהוא חסד עליון, "הזרוע הימנית", וביכולתו להמתיק את הדינים. כשהוא אומר "טהור", הנגעים נטהרים והופכים לטוב גמור. ויש נגעים שהכהן אינו יכול להעלות ולהמתיק.

ולכן אין נגעים נהוג בזמננו זה דהיינו שאין מצויים בבני אדם מפני שהם מורים על התבררות הרע מן פנימיות הגוף ונפש רק בחיצוניות

לכן נגעים אינם נהגים בזמן הזה, כלומר אינם מצויים בבני אדם, משום שהם מורים שהרע התברר מפנימיות הגוף והנפש, [ונשאר] רק בחיצוניות.

וזוהו אינו בנמצא אצלנו שאף הצדיק והטוב עדיין הרע קצת בפנימיות ודי"ל [ודי למבין] (ועי' מ"ש בפ' מקץ
סד"ה כי אתה נרי ועיין בסש"ב [בספר של בינונים] ח"א [חלק א'] פרק יו"ד):

ודבר זה אינו מצוי אצלנו, שכן אפילו בצדיק ובאדם הטוב עדיין יש מעט רע בפנימיות. והדברים מובנים למי שמבין.
(ועיינו כמה שכתוב בפרשת מקץ, בסוף המאמר המתחיל "כי אתה נרי"; וכן עיינו בספר של בינונים [תניא], חלק א,
פרק י.)

על המהדורה

המהדורה הזאת כוללת לשון המאמר והתרגום לעברית של ימינו.

The Hebrew text of Likkutei Torah: © Kehot Publication Society, via Sefaria, CC BY-NC 4.0; formatting adapted.

התרגום שלנו לעברית של ימינו, מתוך התרגום האנגלי שלנו מלשון הקודש, בלי הערות קה"ת: CC BY 4.0.

המהדורה כולה: CC BY-NC 4.0. מותר להעתיק, להדפיס ולהפיץ בחינם, בציון Kehot Publication Society ו־likuteitorah.com; אסור למכור.
/https://creativecommons.org/licenses/by-nc/4.0

התרגום לעברית נעשה מהמהדורה האנגלית של likuteitorah.com בעזרת בינה מלאכותית (openai/gpt-6-luna-pro:batch), כשלשון המאמר לצדו לבדיקה. עדיין לא עבר עריכה אנושית. כל דבר חשוב יש לבדוק מול לשון המאמר.

הרבי ביקש ללמוד את מאמרי פרשת השבוע, «הפרשה החסידית», באותו שבוע, מחולקים לשבעת ימיו (Sichah of Shabbos Parshas Vayakhel 5725). למה ללמוד, וברכות הרבי: /likuteitorah.com/about/the-chassidishe-parsha (Toras Menachem vol. 42, pp. 306-309).

מיזם חינוכי ולא מסחרי. אין כאן מכירה. אין שיוך לקה"ת, ל־Sefaria או לספריית ליובאוויטש. © likuteitorah.com

מתוך /likuteitorah.com/he/likutei-torah/tazria/5

מוקדש לכבוד

מוקדש לכבוד הגאון המקובל רבי לוי יצחק שניאורסאהן זצ"ל

אבי הרבי, רבי לוי יצחק